

KIBOCSÁTOTTA ISTEN AZ Ő FIÁT

Varga István élőben elhangzott tanításának nyers szövege
Budapest, 2020. 12. 20.

Ma nem leszek túl hosszú, mert a gyerekek a karácsonyi műsorukban részben már elmondták a mai üzenetemet, de meg fogjuk nézni hozzá az Igét is. A mai üzenetnek azt a címet adtam, hogy Kibocsátotta Isten az Ő Fiát. Mielőtt rátérnék a mai Igékre, előtte azért néhány dolgot szeretnék megemlíteni. Azt tudjuk, hogy a keresztény ünnepeknek a zsidó ünnepekben általában megvan az előzménye. Két olyan ünnepük is van a zsidóknak, ami nincsen benne a Tórában. Az egyik a Purim, amit sorsvetésnek neveznek, tehát azt nem a Tórában, hanem az Eszter könyvében olvassuk. Ahasvérus perzsa király idejében játszódik a történet, a babilóniai fogság vége felé. Van még egy ünnepük a zsidóknak, az pedig egyáltalán nincs benne a Bibliában. Kérdezhetitek, akkor mégis miért említem meg? Ez a zsidó ünnep pedig a Hanuka. És azért bátorkodom ezt megemlíteni, mert maga az Úr Jézus Krisztus is ünnepelte ezt az ünnepet. A múlt karácsonyi üzenetben elég bőségesen beszéltem a Hanukáról, hogy egyáltalán mi ez, a zsidók ezt éppen most, velünk egyidőben ünneplik. Azt el kell mondanom, hogy semmi köze nincs közvetlenül a mi karácsonyunkhoz. Habár az elmúlt évek során ezt zsidó karácsonynak is szokták nevezni, de nem összeegyeztethető, mert nem a Krisztus születéséről szól.

De azért néhány szót mégis beszélnék erről, hiszen a Hanuka azt jelenti, hogy felszentelés, felszentelni. A fény ünnepének is nevezik. Gyakorlatilag időszámításunk előtt 167-ben egy nagyon gonosz uralkodó volt a szíriai terület uralkodója, IV. Antiokhosz Epiphanész, aki egy nagyon-nagyon kegyetlen uralkodó volt, és a célja az volt, hogy megszüntesse a zsidó vallást, hogy elterjessze a hellénizmust, az egész Izraelben. És ezt nagyon erőszakos módon tette. Annak idején egy Mattatiász nevű ember volt a zsidók papja, és egy Modin nevezetű városban élt, amely Jeruzsálemtől nem messze van. Őt arra akarta kényszeríteni, hogy disznót áldozzon Istennek. Gyakorlatilag megszenteltette magát a jeruzsálemi templomot is, és az emberek fellázadtak. Mattatiász megtagadta, hogy ilyenfajta áldozatot mutasson be, és ez az Antiokhosz a zsidók templomában felállította Zeusz szobrát, ott disznóért áldozott, amellyel megszenteltette a templomot. Az emberek fellázadtak, és Makkabeus Júdás vezetésével leverték ezt a lázadást, és gyakorlatilag erről szól, megszabadultak az elnyomók uralmától. Tehát ők görögök voltak, akkor még a rómaiak nem igázták és nem rohanták le Izraelt. És száz évig meg is szabadultak, nyilván itt már kértek római segítséget, és Krisztus előtt 63-ban, ezt a történelemből tudjuk, a rómaiak vették át az uralmat.

Ezt azért mondom el, mert egy kicsit történelmi előképe a karácsonynak. Végül megtisztították a templomot és elkezdték bemutatni az áldozatokat, de mivel mindent lepusztítottak a templomban, és a szertartásokhoz olajra volt szükség, hát Isten csodát tett a zsidó hagyomány szerint, mert találtak kóser olajat. A Hanuka gyertyatartóba nem gyertyát tettek, hanem olajat használtak. A menórába sem lehetett akármilyen olajat tenni, nagyon szigorú előírásai voltak az ószövetségi törvényeknek, hogy milyen olajat használhattak. Csak egy előírt módon készülhetett el. Ez hosszú-hosszú időt vett igénybe, de csodák-csodájára találtak egy napra elegendő olajat. Azt tudjuk, hogy a Hanuka az egy nyolc napos ünnep, ezért a Hanuka gyertyatartó nyolcágú, pontosabban kilenc, mert van egy szolgagyertya tartó, és minden nap meggyújtanak egy gyertyát. A zsidók azóta is ünneplik, hogy Isten csodát tett, mert az egy napra elegendő olaj nyolc napig tudott égni és világítani. Ennyit az előzményekről. Tudjuk, hogy az Ószövetség utolsó könyve a Malakiás könyve. Négyszáz évig Isten nem szólt az emberekhez. A történelem viharai átszaladtak Izraelen. Ott voltak a babilóniaiak, aztán jöttek a méd-perzsák, aztán jöttek a görögök, aztán jöttek a rómaiak, és négyszáz év hallgatás után egyszer csak Isten megtörte a csendet. És beteljesedtek azok a próféciaik, amit Isten előre megmondott, hogy a Megváltó el fog jönni.

Három dolgot fogunk megnézni, megnézzük a próféciákat, egy kicsit belenézünk a történetbe, és utána pedig megvizsgáljuk a történet beteljesedését, hogy egyáltalán miért jött el Jézus. Visszatérve még a Hanukára, annyit hadd mondjak, hogy a János evangélium 10,22-ben találjátok azt a részt, amikor Jézus ellátogatott a jeruzsálemi templomba a templomszentelés ünnepére. Ez az a bizonyos Hanuka. Akár ki is tudjuk vetíteni.

János 10,22.

22. Lón pedig Jeruzsálemben a templomszentelés ünnepe, és tél vala, És Jézus a templomban, a Salamon tornácában jár vala.

Tehát ez a rész is említést tesz arra, hogy valóban megtartották ezt az ünnepet. Ma karácsonyt ünneplünk. Nézzük meg először a karácsony szó jelentését, hogy mit jelent egyáltalán az, hogy karácsony. Tudjuk, hogy nagy viták övezik mind a mai napig, hogy ezt most miért 25-én ünnepeljük, vagy miért karácsonykor, merthogy valamikor ez egy pogány ünnep volt, és lehet sok mindent hallani ezzel kapcsolatban. Nem ez a lényeg. Hanem a lényeg a karácsony jelentése. A karácsony szó valószínűleg egy latin szó, a jelentése: az Úr születése. Tehát amit ma ünneplünk, az az Úr születése. Miért kellett eljönnie Isten Fiának? A válasz nagyon egyszerű. Azért, mert a bűnös ember nem mehetett Istenhez, ezért Isten jött el hozzánk. Hogy a bűnös embernek kapcsolata lehessen Istennel, ezért Isten eljött hozzánk.

Galata 4,4.

4. Mikor pedig eljött az időnek teljessége, kibocsátotta Isten az Ő Fiát, aki asszonytól lett, aki törvény alatt lett.

Tehát azt látjuk, hogy Istennek előre megvolt a megváltási terve, az Efézusi levélben azt olvassuk, és oda is fogom lapozni a Bibliát, mert ez egy nagyon fontos rész, és nagyon-nagyon félreértett része az Igének.

Efézus 1,3–5.

3. Áldott legyen az Isten, és a mi Urunknak, Jézus Krisztusnak Atyja, aki megáldott minket minden szellemi áldással a mennyekből a Krisztusban.

Itt választ kaphatunk arra is, hogy miért jött el az Úr, miért jött el Jézus: azért, hogy Isten meg tudjon bennünket áldani a Krisztusban. Megáldott, és ez már itt, mint beteljesedés van megemlítve. Tehát megáldott. Nem majd meg fog áldani, hanem a Krisztusban áldott meg.

4. Aszerint, amint magának kiválasztott minket Őbenne a világ teremtetése előtt, hogy legyünk mi szentek és feddhetetlenek Őelőtte szeretet által.

Mikor beszélünk az idő teljességéről, akkor világosan láthatjuk azt, hogy Istennek van elrendelt ideje. Ezt fogjuk látni, hogy ha majd tanulmányozzuk Dániel könyvét, hogy Isten elrendelt időket, megadott dátumokat, és amikor betelt ez az idő, akkor Isten cselekedett. Tehát van egy elrendelt idő. És itt a 4-es verset szokták félremagyarázni. Mégpedig olyan módon, ezt hívják fatalizmusnak, hogy az ember nem tehet semmit a saját üdvösségéért, hiszen az már eleve el van rendelve. Biztos hallottatok már a predestinációról, az eleve elrendelésről. Sok ember hiszi azt tévesen, hogy Isten úgyis előre elrendelt mindent, már kiválasztotta, hogy kik üdvözülhetnek, kik nem üdvözülhetnek, és az ember nem tehet semmit a saját üdvösségéért. Ez pedig hazugság. Azért hazugság, mert Isten kit választott ki eleve? Krisztust választotta ki eleve. Ha figyelmesen elolvassuk ezt a verset, kiválasztott minket Őbenne. Az 5. vers el is magyarázza.

5. Eleve arra rendelt minket, hogy a maga fiaivá fogad Jézus Krisztus által az Ő akaratjának jókedve szerint.

Tehát itt az eleve elrendelés nem az emberekre vonatkozik, hanem a Megváltóra, és a Krisztusra vonatkozik. És azért jött el Jézus testben, hogy ez az ígélet be tudjon teljesedni. A beteljesedés nem Jézus születésével történt meg, hanem az Úr Jézus Krisztus születésével kezdődött. Tehát eleve arra rendelt minket, azért jött Jézus, hogy Isten bennünket a maga fiává tudjon fogadni.

Most visszatérünk a Galata levélre újra:

Galata 4,4.

4. Mikor pedig eljött az időnek teljessége, kibocsátotta Isten az Ő Fiát, aki asszonytól lett, aki törvény alatt lett.

Már az ember bukásánál Isten kijelentette, hogy az asszony magva a kígyó fejére fog taposni. Törvény alatt lett, hogy a törvény alatt lévőket megváltsa, hogy elnyerjük a fiúságot. Ez egy nagyon fontos lépés. Ugyanis a törvény nem volt képes az embert Istennel kapcsolatba hozni. A törvény a cselekvésen alapult, az ember akkor lehetett áldott, ha megtartotta a törvényt az ószövetségben a törvény időszaka alatt. Ha megszegte a törvényt, akkor halál várt rá, hogy ha megtartotta a törvényt, akkor áldásokban lehetett. Az igazság pedig az, hogy egyetlen ember sem tudta megtartani a törvényt, ezért engedte meg Isten az engesztelő áldozatokat, amit a zsidók Jom Kippur napján a főpap mutatta be az engesztelő áldozatot a földi Szentek Szentjében. Ezzel a nép bűne egy évre elfedeztetett.

De Isten sokkal jobbat tervezett az ember számára. Isten azt tervezte, hogy az ember örökkön-örökké vele éljen, és hogy megszabadítsa a bűntől. Ez egy átmeneti állapot volt, amíg el lettek fedezve az emberek bűnei. Tehát a törvény alatt valókat és a törvény alatt lévőket is megváltsa, és miért? Hogy elnyerhessük a fiúságot. Istennek egy nagyon csodálatos terve van az emberrel. Az emberre nagyszerű lehetőség vár, hogy örökké Istennel éljen. Hogy örökké Istennel éljen! Az emberi természettel viszont van egy kis probléma, hiszen az emberi természet a jelen állapotában nem rendelkezik azokkal a képességekkel, azokkal az adottságokkal, amelyekkel a mennyben élhetne. Tehát a mennyei élethez Isten fiának, Jézus Krisztusnak azért kellett eljönnie, hogy átformálja az emberi természetet, és hogy így alkalmassá váljunk arra, hogy az Isten országa, a menny állampolgárai lehessünk. Az ember a saját természetes képességéből erre nem képes. Ezért van szüksége egy megváltóra, ezért van szüksége az embernek Krisztusra.

Itt ebben az Igeversben azt is megállapítjuk, hogy ez egy Istentől született gyermek lesz. Én most a történetet nem szeretném fölolvadni, de a csönd megtört, amikor Isten elküldte az egyik angyalát, Gábrielt egy szűzhöz, Máriához és közölte vele, hogy fiat fog szülni, és aki születik az Istentől lesz. Mária pedig azt mondta: Legyen nekem a te beszéded szerint! A gyerekek gyönyörűen elmondták. Tulajdonképpen megfogant. Nagyon fontos, hogy Jézusnak nem volt földi apja. A Biblia világosan tanítja azt, hogy az Ige lett testé. Az Ige öltött testet. Nézzük a Jakab levelet – Isten fölülről született. Ahhoz, hogy az embereket meg lehessen váltani, ahhoz meg kell születni felülről. Ugyanis mindannyian, akik megszülettünk Ádám-tól, megszülettünk testben is, és a romlott, bukott, ádami természetet örököltük mindannyian. Ha megnézzük egy fizikai születést, akkor láthatjuk azt, hogy az ember, aki beleszületik egy családba, mindenképpen hordozza, annak a családnak a jegyeit. Hányszor mondják, ha megszületik egy kisgyerek, hogy hasonlít a nagyapára, hasonlít a nagymamára – dagadnak a büszkeségtől a nagyszülők, vagy éppen az apára, vagy az anyára. Ugyanúgy, ahogy a földi világba beleszülettünk és hordozzuk a családnak a jegyeit, ugyanúgy fogjuk majd hordozni azokat a mennyei jegyeket is. Jézus azért jött el, azért született meg testben, hogy még egyszer megszülethessél, hogy meghaljon értünk, és hogy Ő lehessen az elsőszülött a halottak közül. Nagyon sokan hisznek a karácsonyban, nagyon sokan hisznek a kis Jézusban, de nem a kis Jézus születése, a benne való hit az, ami üdvösséget ad valakinek, hanem hogy másodszor megszületett Krisztusban. A hitünk alapja az, hogy Jézus meghalt, hogy Jézus föltámadt, legyőzte a halált. Nézzük a Jakab levél 1,17-et:

Jakab 1,17–18.

17. Minden jó adomány és minden tökéletes ajándék felülről való, és a világosságok Atyjától száll alá, akinél nincs változás, vagy változásnak árnyéka.

Minden ajándék, az üdvösség is ajándék, a kegyelem pedig Isten jóindulata az ember iránt. Ahogy az angyalok köszöntötték a pásztorokat, azt mondták: Dicsőség a magasságos Istennek a mennyekben, és békesség és jóakarát a földön az embereknek! Ebben a köszöntésben benne

van a kegyelem szó. A kegyelem nem más, mint Isten érdem nélküli ajándéka, ki nem érdemelt ajándéka.

18. Az Ő akarata szült minket az igazságnak Igéje által, hogy első zsengeje legyünk az Ő teremtményeinek.

Ahhoz, hogy az ember tudjon élni, ahhoz meg kell születnie. Ahhoz, hogy valaki meg tudjon születni, ahhoz szükség van szülőkre. Ahogy beleszülettünk a földi, testi életünkbe, ugyanúgy bele kell születned Isten országába, és ehhez szülőre van szükségünk. Ha az emberek saját akaratukból, saját cselekvésükből, saját teljesítményükből akarnak bekerülni Isten országába, az lehetetlen. Ezért mondta Jézus Nikodémusznak: Újjonnan kell néktek születnetek, mert ha újjá nem születtek, nem mehettek be Isten országába. Isten volt az, aki újjonnan szült bennünket az igazságnak Igéje által. Mi történt, amikor Mária befogadta Isten Igéjét? Akkor az Ige megfogant benne. Amikor mi befogadjuk Őt, amikor elfogadjuk Őt, ahogy a János evangéliumban mondja az Írás, hogy: Akik pedig befogadták Őt, hatalmat adott azoknak, hogy Isten fiává legyenek, azoknak, akik az Ő nevében hisznek. Az Ige úgy tud megtestesülni, az Ige igazsága úgy tud beteljesülni bennünk, ha befogadjuk. Hogyan tudjuk befogadni az igazság Igéjét? Úgy, hogy halljuk az igazság beszédét, ezért kell hirdetni az Evangéliumot, ezért kell hirdetni az örömhírt. Amikor meghalljuk az örömhírt, meghalljuk a jó hírt, akkor megvan a lehetőségünk arra, hogy válaszoljunk Isten hívására. A lényeg az, hogy az Ő akarata szült minket az igazságnak Igéje által. A Timótheus levélben olvassuk, hogy Istennek mi az akarata? Hogy minden ember üdvözüljön és az igazság ismeretére eljusson. Ez Isten akarata. Ha a predesztináció igaz lenne, akkor nem lehetne igaz az, hogy az Ő akarata az, hogy minden ember üdvözüljön. Hiszen, ha eleve el van rendelve minden embernek az üdvössége, akkor hol van az ember szabad akarata? Amivel összekeverik az emberek, az az Isten mindentudása. Isten tudja előre, hogy ki fog igennel válaszolni az Ő hívására, és ki fogja Őt megtagadni. Ez az isteni mindentudás. Júdásról is előre ki lett jelente, hogy el fogja árulni Jézust. De Júdásnak megvolt a szabad akarata arra, hogy ő úgy döntsön. Ha a mennyben lenne egy ajtó, akkor mi lenne arra írva? Az, hogy mindenkit várunk! Mindenkit várunk. Amikor kinyitod, és bemész ezen az ajtón, és hátra néznél, akkor látnád, hogy Isten azt írta ki rá, hogy tudtam, hogy így döntesz. Tehát az Isten mindentudása az, amivel összekeverik az emberek a predesztinációt. Isten eleve a Krisztust rendelte el, és azt rendelte el, hogy az ember, aki hisz Őbenne, az örök életet kapjon. Ezért van szüksége az embernek megváltóra. Az 1Korinthus 15,50-ben olvassuk:

1Korinthus 15,50.

50. Azt pedig állítom atyámfiai, hogy test és vér nem örökölhethi Isten királyságát, sem a romlandóság nem örököli a romolhatatlanságot.

Miért kell újjászületnünk? Itt főleg a vers második részére hívnám föl a figyelmet: mert a romlandóság nem örököli a romolhatatlanságot. Mi történt az ember természetével? Bűnös lett, megromlott, ez a természet nem alkalmas arra, hogy az Istennel közösségben éljen. Ezért kellett az ember régi természetét, az ádami természetet isteni természetre kicserélni, és ez az újjászületéssel történik meg. Ez nem egy külső történés, ez bennünk történik meg, a bensőnkben. Miért született Jézus? Ennek egy oka volt, hogy Ő eljött, hogy meghaljon értünk. Aki nem születik meg erre a földre, az nem tud meghalni sem. Igaz? Tehát teljesen világos, hogy az Igének testté kellett lennie, teljesen világos az, hogy Istennek el kellett küldenie az egyszülött Fiát azért, hogy elsőszülött lehessen a halottak közül. Hiszen Istennek ez volt a megváltási terve, hogy Ő az ember bűnét föl vállalja, magára vállalja és Ő viszi el a mi büntetésünket. Egy kis történetet olvastam, a történet úgy szólt, hogy egy kis vékonyka fiúcska az iskolában ellopta valakinek a tízóraiját. Annak idején, amikor ez történt, még nagyon súlyos büntetés járt ezért, és bizony megvesszőzték azt, aki ilyet tett. Ezt a kis fiúcskát rajtakapták, hogy ő vitte el a tízóraiját valakinek. Nagyon megsajnálta egy nagydarab, erős fiú az osztály-

ban és azt mondta: Rendben van, én ennek a fiúnak föl vállalom a büntetését! Ne őt verjék meg, hanem engem verjenek meg!

Valami hasonló történt a Krisztus megváltásával, Isten nem hagyhatja a bűnt büntetlenül, mert egy igazságos Isten. A bűn zsoldja a halál, tehát ez egy törvény, Isten a saját szavát, a saját törvényét nem lépheti át. Mi történt itt a kisfiú esetében is? A bűn meg lett büntetve, de nem a bűnös kapta a büntetést, hanem az ártatlan. Jézus nem érdemelte a büntetést, Ő büntelen volt, Ő Istentől született, Ő volt a mi helyettesítőnk. Isten Őt azért küldte, hogy mi helyettünk elhordozza a büntetést, hogy Rá helyezze a mi bűneinket. Mi érdemelnénk a büntetést, és ez a kegyelem, ez a megváltás. Azért küldte Őt engesztelő áldozatul, hogy Isten kibékülhessen az emberrel, kibékülhessen a világgal. Ésaíason keresztül kaptunk Igét, Ésaías 700 évvel Krisztus születése előtt prófétált, és kortársa volt Mikeás próféta. Mikeás könyvében is olvashatjuk, hogy hol fog megszületni a Megváltó. Isten ezeket a jeleket azért adta, hogy az Ő népe felismerje, hogy valóban Ő a Messiás.

Mikeás 5,2.

2. De te, Efratának Bethleheme, bár kicsiny vagy a Júda ezrei között: belőled származik nékem, aki Uralkodó az Izraelen; akinek származása eleitől fogva, öröktől fogva van.

Van – tehát Jézus örökké létezett. Az Ige örökké létezett. Ő eljött, hogy rendezze Isten és ember kapcsolatát. Az Ésaías 7,14-et már fölolvastuk, a János 1,14 pedig arról szól:

János 1,14.

14. És az Ige testté lett és lakozék miközöttünk és láttuk az Ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, aki teljes volt kegyelemmel és igazsággal.

Aki teljes volt kegyelemmel és igazsággal. Tehát ez a kegyelem, hogy Isten megkegyelmezett nekünk, mert nem bennünket büntet meg, mint bűnöst, hanem az Ő Fiára helyezte a mi bűneinket. Jézus ezért jött el, Ő teljes volt kegyelemmel és igazsággal. Mint mondtam, hogy az ember szülő nélkül nem tud megszületni. Az 1Péter 1,3-at olvassuk föl:

1Péter 1,3.

3. Áldott az Isten és a mi Urunk Jézus Krisztusnak Atyja, aki az Ő nagy irgalmassága szerint újonnan szült minket élő reménységre Jézus Krisztusnak a halálból való feltámasztása által,

Ahhoz, hogy bele tudjunk születni Isten családjába, bele tudjunk születni Isten országába, ahhoz szükség van szülőre. Ezt most már másodszor említem, mert nagyon sokan szülők nélkül szeretnének újjászületni. A saját erőfeszítésükből szeretnének bekerülni Isten országába, de ez lehetetlen. Ezért mondja Péter: Az Úr, aki nagy irgalmassága szerint újonnan szült minket.

2Korinthus 5,17.

17. Azért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az; a régiék elmúltak, ímé, újjá lett minden.

Tehát az embernek új teremtéssé kell válnia, új természetet kell kapnia. Az ember hármas fölépítéséről már sokat hallottunk: szellem, lélek, test. A szellem szintjén kell, hogy megszülessen. A bensőnkben kell újjászületnünk, nem pedig a lélek szintjén, ami az értelem, érzélem és az akarat szintje, hanem ez a bensőnkben történik meg és Isten végzi el bennünk. Amikor újjászült bennünket, akkor meg is igazított bennünket. Az újjászületés egy szempillantásban történik meg. Isten előtt egy szempillantásban válunk igazakká, és ez Isten munkája, ezt ember nem tudhatja a magáénak.

Efézus 2,8.

8. Mert kegyelemből tartattatok meg, hit által; és ez nem töletek van: Isten ajándéka ez;

1János 5,4–5.

4. Mert mindaz, ami az Istentől született, legyőzi a világot; és az a győzelem, amely legyőzte a világot, a mi hitünk.

A múlt alkalommal olvastuk a Jelenések könyvének első részében a hét gyülekezetnek írt leveleket, és minden levél végén oda van írva, hogy: aki győz, aki győz, aki győz. Ez elsősor-

ban nem a saját teljesítmény. Hogy hogyan tudunk győzni, hogyan lehetünk győztesek, ezt János világosan leírja az első levelében. Tehát mindaz, ami Istentől született. Miért lehetsz te győztes? Azért, mert megszületted Istentől, nem a te erőd, nem a te képességed, nem a te teljesíted, nem a te jószágod. A hit mindig Jézusra mutat, a hit Jézusra mutat. Minden az Ő érdeme, nem a mi érdemünk. Ami Istentől született, legyőzi a világot. Hogyan kerülhettünk ebbe a győzelembe? Az a győzelem, amely legyőzte a világot, az a mi hitünk, ezért óriási szerepe van a hitnek! Mindez kegyelemből, és hit által. Mi a kegyelem? Isten kedvezése, Isten jósága irántunk. És hit által. Az a fajta hit, amit szintén Istentől kaptunk, ezért mondja az Írás, hogy semmid sincs, amit ne kaptál volna, ne dicsekedj a hiteddel, ezt is Istentől kaptuk. Istentől kaptuk. Isten mindenkinek odaadta a hit mértékét. Mindenki alkalmas és mindenki képes arra, hogy higgyen. Ezért mindenki képes arra, hogy ha jó dologban hisz, akkor győztes lehessen. Ha egy olyan személyben hisz, aki a győzelmet tudja adni, akkor ő maga is győztes lehet. Hogy lehettünk győztesek? Úgy, hogy Istentől megszülettünk, mert mindaz, aki Istentől született, legyőzi a világot. Így tudunk győztesek lenni, hogy megszülettünk Istentől, és a győzelem, amely legyőzi a világot, az a mi hitünk.

5. Ki az, aki legyőzi a világot, ha nem az, aki hiszi, hogy Jézus az Isten Fia?!

Miért tudott Jézus győzni? Azért tudott győzni, mert Ő felülről való. Jézus elmondta a farizeusoknak többször: Ti alulról valók vagytok, ezért az ördög atyától valók vagytok. Én pedig felülről való vagyok. Ő az Istentől jött ki. Isten az egyetlen, aki képes arra, hogy üdvözítse az embert. Nincs üdvözítő vallás! Nincs üdvözítő szertartás! Egy üdvözítő személy van. Őt Jézus Krisztusnak hívják! Ő az, aki eljött testben. Ő az, aki megszületett Úrként. De ahhoz, hogy tényleg az Urunk legyen, bennünk is meg kell születnie. Mi is meg kell, hogy szülessünk Őbenne. Ezt hívják újjászületésnek.

A világtörténelem két történés közé árnyalódott be. Isten megteremtette az egész földet, megteremtette az embert. Amit Isten megteremtett, minden jó volt! Jó volt a föld, gyönyörűsége, és az ember is, amikor megteremtette, tökéletes volt. Mi történt ezután? Bejött a világba a bűn, bejött a bűn és a halál szellemi törvénye, és ez a bűn elhatott minden emberre. Nemcsak az emberre, hanem az egész világra és az egész környezetére elhatott. A római levélben olvassuk, hogy ez a teremtett világ is nyög, és várva várja az Isten fiainak megjelenését. Ez az egész világ nyög, ez az egész világ megromlott. Annyira megromlott, hogy az egészet Istennek újra kell teremtenie. Tudjuk, hogy elindultunk onnan, hogy Isten jót teremtett, Isten jó embert teremtett, Isten minden jót megteremtett erre a földre, de az ember megromtotta. Isten helyre fogja hozni. Ő teremteni fog egy új eget, egy új földet, és benne egy új embert. Ahhoz, hogy minden újjá lehessen, minden ismét tökéletes lehessen, Istennek újjá kell teremtenie az embert is. Erről szól Isten munkája! Ez a világ elmúlik, és annak a dicsősége is – olvassuk a János első levelében –, de aki Isten akaratát cselekszi, az megmarad örökké. Isten akarata az, hogy minden ember üdvözüljön és az igazság ismeretére eljusson. Mi az Isten akarata? A János evangélium 6. részében olvassuk, hogy higgyetek abban, akit Ő küldött, a Jézus Krisztusban.

János 10,10.

10. A tolvaj nem egyébért jön, hanem hogy lopjon és öljön és pusztítson; én azért jöttem, hogy életük legyen, és bővülködjenek.

Az igevers második része nagyon fontos. Nagyon sok ember megünnepeli a karácsonyt, és elméleti szinten egyetért azzal, hogy most ünnep van és ünnepelünk, de ez nem elégséges ahhoz, hogy valaki Krisztusban legyen.

Az alábbi igevers elmondja Jézus eljövételének célját:

János 16,28.

28. Kijöttem az Atyától, és jöttem e világba: ismét elhagyom e világot, és elmegyek az Atyához.

Ez Jézus munkája! Tehát az Atya elküldte a Fiát, Jézus eljött és bevégezte a munkáját és azt mondja: elmegyek az Atyához. Jézus azt is elárulta a tanítványainak, hogy miért megy az Atyához: azért, hogy helyet készítse nekünk, hogy ahol Ő van, mi is ott legyünk. Istennek ez az örökkévaló terve, hogy az ember együtt élhessen vele. Ezért kellett elküldenie a Fiút, ezért kellett bűnné tennie Őt. Megkülönböztetünk kétfajta kegyelmet is. Erről nem nagyon beszéltünk, és nem választottuk külön. A kétfajta kegyelem mit jelent? Van egy általános kegyelem, ami minden embernek van, ha hívő, ha nem. Ugye, egyformán süt a nap minden-
kire, egyformán ad Isten esőt az igaznak és a hamisnak, és egyformán gondoskodik minden emberről ezen a földön. Ez az általános kegyelem. De ez az általános kegyelem nem üdvözíti az embert! A Róma levél első fejezete pontosan a pogányokról szól, és ott több helyen is elmondja a Biblia, hogy a pogányok tudják, hogy Isten él, hogy Isten létezik, mert az istentudatot beleplántálta Isten az emberbe. Az ember pontosan tudja, hogy Isten létezik. De azt mondja, hogy elutasítják Istent. Ezért vesznek el a pogányok, ezért vesznek el az istentelen emberek, mert elutasítják az életet, elutasítják az isteni életet, a mennyei életet. Nem lehet Isten élete nélkül Istennel együtt élni.

Ez az általános kegyelem most is van, de ez nem üdvözít. Beszél a Biblia egy üdvözítő kegyelemről. Ez az üdvözítő kegyelem Krisztusban van. Miért beszélek erről? Vannak olyan tanítások, amelyek azt állítják, hogy Isten kegyelmes, minden embert üdvözíteni fog, Isten minden emberért kifizette az árat. Sőt olyat is hallottam valakitől, hogy majd az ördög is a mennybe fog kerülni a végén. Ez egy butaság! A Biblia nem erről szól. Az Írás nem erről szól, hanem van egy üdvözítő kegyelem, és ez az üdvözítő kegyelem egy személyben van. Nem vallásban, nem felekezetben, semmi más dologban, hanem ezt az Isten a Krisztusban, az Ő Fiában rendelte el.

Titus 2,11.

11. Mert megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek.

Megjelent az üdvözítő kegyelem minden embernek. Miért jelent meg? Mert Isten azt akarja, hogy minden ember üdvözüljön. Nemcsak azok, akik úgy gondolják, hogy Isten eldönti, hogy ki fog üdvözülni és ki nem. Nem! Ő ezt olyan briliáns módon oldotta meg, hogy megmarad Isten szuverenitása, és megmarad az ember szabad akarata. A szabad akaratot Isten nem törölte el, Ő nem erőszakolja meg az embereket, hanem szabad akaratából bárki eldöntheti. Ezért jelent meg az Isten üdvözítő kegyelme.

János 1,17.

17. Mert a törvény Mózes által adatott, a kegyelem pedig és az igazság Jézus Krisztus által lett.

Ő az üdvözítő kegyelem! Az üdvözülés Krisztusban van. Ez nem az általános kegyelem, ezt el kell választani. Az előbb beszéltem az üdvözülés módjáról, hogy hit által üdvözülünk. Hit által! Többféle hitet meg lehet különböztetni! Az ember, amit cselekszik, amit tesz, az valójában a hitének a következménye. Ha rossz a hite, akkor rossz dolgokat tesz, helytelen dolgokat cselekszik. A hitnek van több fajtája. Három fajtáját is meg fogok említeni. Van az úgynevezett természetes hit. Ezzel minden ember rendelkezik. Megyünk az autónkkal az autópályán, vagy kimegyünk ide az utcára, és beülünk az autónkba, akkor elvált bennünket egy fehér csík a szembejövőtől, mert hit által közlekedünk, hisszük azt, hogy a szembejövő nem a mi sávunkban fog közlekedni. Átmegyünk a zöld lámpánál, és hisszük azt, hogy valaki nem megy át a piros lámpánál. Tehát hit által tesszük ezeket a dolgokat is. Nem ismered a villamosvezetőt, de felültél a villamosra és hiszed, hogy oda fog vinni, ahova elindultál. Ez a természetes hite az embernek. Van egy intellektuális hit, és van az üdvözítő hit. Ez a természetes, világi hit, ez a napi rutinra épül, megtapasztalásra, saját érdekre, képességekre, szokásokra. Az ember hit által elérhet üzleti sikereket, üzleti eredményeket. Nézzétek ezeket a tréneket, akik embereket képeznek arra, hogy az üzleti életben hogyan érhetnek el sikereket, és a hitükkel mi mindent el tudnak érni! Valóban működik a természetes hit az emberek

életében. Ez az épület is létezett, mielőtt felépült, valakinek a fejében. Tehát valaki hitt abban, hogy meg lehet tervezni és föl lehet építeni. Ez egy természetes, emberi hit. Ezzel a természetes emberi hittel mindenki rendelkezik.

De ez a természetes hit nem üdvözíti az embert, mert mi a lényege ennek? Hogy kihagyja Istent az egészből. Ez a világnak a hite, hogy Istent kihagyja mindenből, csak a saját képességére épít. Nagyon érdekes, ahogy olvastam az üdvtörténetet a görögökről és a rómaiakról, olvastam, hogy a demokráciának a kezdete a görögöknél kezdődött. A démosz népet jelent, a kratin pedig uralmat. Tehát a demokrácia az ember uralmat jelent. Ez pontosan ellentéte Isten tervének. Mert Isten teokrácia. Mert Isten országa az Isten uralom. Isten akar uralkodni az emberen, mégpedig olyan módon, hogy az ember a saját szabad akaratából veti alá magát Istennek. Ez Isten terve!

Van egy úgynevezett intellektuális hit, ez pedig a vallásos hit. Gondolom, ti is találkoztatok ezzel, hogy megkérdezted, hogy hisz-e Istenben vagy hisz-e Jézusban? A válasz pedig az volt, hogy én hiszek mindenkiben, én hiszek a szűz Máriában, a szent Józsefben, Buddhában, én mindenkiben hiszek, én akkora hívő vagyok! Ez egy üdvözítő hit? Nem, ez egy általános hit, ez egy vallásos hit. Ma is vannak a vallásos világban olyan emberek, akik hiszik a kereszténységet, de nem hiszik a kereszténység Krisztusát. Nincs vele személyes kapcsolatuk. Ez a vallásos hit. Megünneplik az ünnepeket. Karácsonykor mindenki elmegy a templomba, megünnepli. Hol van ez a hit? Ez a hit az elméjében van csak. Ez egy intellektuális hit. Tudja, még lehet, hogy érzi is. Lehet, hogy karácsonykor egy kicsit elérzékenyül, és Isten kegyelme hatalmas, lehet, hogy az embereket még egy kis jócselekedetre is sarkallja ez a dolog. Lehet, hogy adnak éppen ételt ebben az időszakban a szegényeknek, adakoznak. Vagy éppen ezekben a napokban úgy viselkednek, ahogy más napokon nem szoktak, egy kicsit megpróbálnak jobbak lenni. Ez miről szól? Arról, hogy az ember megpróbálja saját magát jobbá tenni. Pontosan ez a tragédiája a vallásnak! Valaki az egyik felekezetből a másikba vándorol, de nem a gyülekezetek és nem az egyházak üdvözítenek.

Volt, aki elmondta, hogy ő már volt buddhista, ő már minden volt. De mi történik, amikor valaki kívülről akarja megoldani az ő örök életét? Ha valakin van egy piszkos ruha, és átmegy az egyik szobából a másikba, attól még ugyanabban a piszkos ruhájában van. Az a bűn kérdését még nem oldja meg. A bűn kérdését egy módon lehet kezelni, úgy, ahogy Isten kezelte. Ő egy helyettes áldozatról gondoskodott. Hogy Isten igazságossága, jósága megmaradjon és ne sérüljön, és a mi igazságunk az Ő igazsága legyen – ez abban az esetben történik, hogyha Krisztus áldozatát elfogadjuk. Hiszen az általános hit, meg az intellektuális hit nem üdvözít. Van erről írva a Bibliában? Nézzük meg!

Jakab 2,19.

19. Te hiszed, hogy egy az Isten. Jól teszed. Az ördögök is hiszik, és rettegnek.

Tehát ha valaki hiszi Isten létét, hiszi azt, hogy Isten létezik, hiszi azt, hogy Krisztus létezik, hogy Krisztus megszületett, az még mindig nem az üdvözítő hit. Ettől még nem lesz üdvössége. Egy nagyon érdekes próbatétel volt, fiatalokkal beszélgetett egy prédikátor, akik azt mondták, hogy a hit üdvözít, hogy önmagában véve a hit üdvözíti az embert. Egy általános hitről beszélt, meg egy vallásos hitről. Megkérdezte tőlük a prédikátor, hogy ki az, aki hiszi, hogy a házasság létezik? Föltette mindenki a kezét. Nos, ha a hit házassá tenne, akkor most itt minden ember házassá lenne! Nem, önmagában véve a hit nem üdvözíti az embert. Csak azért, mert te hiszed, hogy van Isten, csak azért mert hiszed, hogy van házasság, attól még nem vagy házassá, ahhoz valaminek történnie kell. Ahhoz közösségre kell lépned azzal a személlyel. Jézus azért jött, hogy nekünk közösségünk lehessen Istennel. Ő azért született meg, hogy mi is megszülethessünk, hogy új teremtéseké válhassunk. Az általános és a vallásos hit nem fogja az embereket bevinni Isten országába. „Mert hát ő is jó ember!” A mi jóságunk sem fog oda bevinni!

Nagyon fontos megérteni, hogy a mi hitünk egy személyben kell, hogy legyen. Az üdvözítő hit az újjászületés. Még egyszer elmondom, hogy születés nélkül nincs élet. Ahhoz, hogy életünk legyen, ahhoz meg kell születnünk. Megszülettünk a természetes síkon, kaptunk természetes életet itt a földön, és meg kell születnünk Istentől, hogy isteni életet kapjunk. Bele kell, hogy szülessünk Isten országába, Jézus ezt elmondta annak a vallásos Nikodémusnak is. Nikodémus is hitte a Krisztust. Tudta, hogy Istentől jött, és tanító. Jézus csak azt nem mondta neki, hogy és akkor mi van, ha te ezt hiszed? Attól még nem történik semmi. Az égvilágon semmi nem történik, hanem újonnan kell születnetek! Az újjászületéssel oldotta meg Isten az ember örök problémáját. Amikor új teremtetések vagyunk, akkor Krisztusban vagyunk. Ha Őbenne vagyunk, akkor örök életünk van. Tehát a testi élet a fizikai születéssel kezdődik, a szellemi szférába ugyanúgy a születés által lehet bekerülni. Az újjászületés egy olyan isteni cselekedet eredménye, amely során az újjászületett hívő életet kap és személyes közössége lesz Krisztussal. Személyes közössége lesz Krisztussal!

János 1,12–13.

12. Valakik pedig befogadták Őt, hatalmat adott azoknak, hogy Isten fiaivá legyenek, azoknak, akik az Ő nevében hisznek;

Itt van az újjászületés lényege:

13. Aki nem vérből, sem a testnek akaratából, sem a férfiúnak indulatából, hanem Istentől születtek.

Galata 2,20–21.

20. Krisztussal együtt megfeszítettem. Élek pedig többé nem én, hanem él bennem a Krisztus; amely életet pedig most testben élek, az Isten Fiában való hitben élem, aki szeretett engem és Önmagát adta értem.

Ettől vagyok hívő, ettől vagyok krisztusi, hogy él bennem a Krisztus.

21. Nem törölöm el az Isten kegyelmét; mert ha a törvény által van a megigazulás, akkor Krisztus hiába halt meg.

A törvény által nem tudunk üdvözülni. A törvény megmutatja nekünk a piszkos, mosdatlan arcunkat, de akárhányszor nézünk bele a tükörbe, az még nem változtatja meg az ábrázatunkat, hanem Isten az, aki megváltoztat bennünket. Összefoglalva: sem a világ, sem a vallás nem ismeri Őt, csak azok ismerik Istent, akik befogadták Őt. A világban volt, a világ általa lett, de a világ nem ismerte meg Őt. Egy nagyon szomorú dolog: Az Övéi közé jött, és az övéi nem fogadták be Őt. Akik pedig befogadták Őt, hatalmat adott azoknak, hogy Isten fiaivá legyenek azok, akik az Ő nevében hisznek.

Szeretnék még két dologról beszélni: a megtérésről és az újjászületésről. Nagyon nagy zavar van ekörül a keresztények életében. Nagyon sokan összekeverik a megtérést és az újjászületést. Hadd mondjam el most, hogy a megtérés nem egyenlő az újjászületéssel! Amikor keresztények beszélgetnek egymással, hogy mikor tértél meg? És akkor elmondják, hogy mikor születtek újjá. De a megtérés az nem az újjászületés. A kettőnek semmi köze egymáshoz. Kapcsolódik egymáshoz, de nem ugyanaz. A megtérés egy folyamat. A megtérés a lelkünk szintjén megy végbe. Nem a szellemünkben. Újjászületéskor Isten a természetünket, a szellemünket teremti újjá, a megtérés pedig egy lelki dolog, egy lelki folyamat. Az újjászületés egy pillanat, Isten munkája bennünk. Az újjászületés bennünk történik meg. Ez a Szellem munkája bennünk.

Miért nincs változás egy hívőben? Mert a megtérés, ha nézzük a lelkünket, három szinten kell, hogy végbe menjen. Az első szint az értelmi, amikor megértjük azt, hogy nekünk változásra van szükségünk. Tehát megértjük azt, hogy változni kell. Ez egy láncolatot alkot. hogy Egy pogány ember nem tud megtérni, mert egy pogány ember természete nem alkalmas arra, hogy isteni életet éljen. Ehhez új teremtetéssé kell válni! A megtérés a hívő keresztény számára van. Egy pogány ember nem tud megtérni. Amikor az újjászületés lépéseit magyarázzák, és sajnos sok bibliaiskola is így tanítja, hogy előbb meg kell térni az embereknek. Miből

veszik ezt? Amikor Péter prédikált pünkösöd napján, hogy térjete meg és keresztelkedjete meg, nekik miért kellett megtérni? Mert ők egyébként is már Isten népe voltak, csak nekik át kellett állni a régi rendszerből egy új rendszerbe. Meg kellett térniük. Nyilván, miután ők megtértek, a megtérés abban teljesedik be, hogy újjászülettek. Újjá kellett, hogy szülessenek! Elfogadták az Urat, és azon a napon csatlakozott hozzájuk háromezer ember. Mit jelent, hogy csatlakozott? Azt, hogy Jézushoz csatlakozott. Azt, hogy közössége lett a Krisztussal, nem attól, hogy megtért. Ha megértjük, hogy változni kell.

Azt is tanítják, hogy aki igazán nem szomorodik meg, az újjá sem születik. Valóban írja a 2Korinthus 7.10, hogy az Isten szerinti szomorúság megtérést szerez, a világi szomorúság pedig halált szerez. Mit jelent ez az Isten szerinti szomorúság? Mit jelentett pünkösöd napján? A zsidók fölismerték a céltévesztésüket. Fölismerték, hogy elrontották, mert nem ismerték fel a Megváltót, keresztre feszítették Őt. Fölismerték, hogy óriási bünt követtek el. Ez az emberben okoz egy szomorúságot. Gyakorlatilag az Isten szerinti szomorúság a megbánás. Azt tanítják, hogy ha valaki hallja az Evangéliumot, előbb meg kell térnie, szomorúnak kell lenni, különféle dolgokat még el kell végeznie, és akkor majd talán Isten elfogad – de nem!

Ment és külön hirdette az Evangéliumot. Mi történt? Lett nagy öröm abban a városban. Az örömhír azért örömhír, hogy örömet okozzon. S amikor az ember rájön arra, fölisméri azt az értelmében, hogy bűnös, hogy ő nem tud megállni. A Szent Szellem elítéli a világot, a világi embert, egy ítélet jön rá Isten Szellemétől és ez olyan helyzetet teremt a pogány ember számára, hogy elfogadja a Krisztust, elfogadja a megváltását. Az Isten szerinti szomorúság a megbánás. Ez keresztyéneknek van, nem pedig pogány embernek. Látnunk kell, hogy sok embernél látszattévesztések vannak, mert nem bánják meg, amit tesznek.

A legfontosabb dolog a harmadik, hogy meg kell cselekedni. Tehát három lépésből áll. Megértjük, van egy érzelmi része, és van egy fizikai része, ami az akarat szintjén jön létre. Meg kell cselekedni, és el kell hagyni azokat a rossz dolgokat. Nagyon sok ember eljut odáig, hogy megéri, még talán érzi is, hogy változni kellene, de nem teszi meg azt a lépést, ami a változást hozza. Ha az akarat szinten ez nem valósul meg, akkor az egész csak egy látszat. Miért kell átadni magunkat Istennek? Isten gondjára kell bízunk magunkat. Gyönyörű, ahogy a gyerekek szavalták, hogy rá kell bízunk magunkat Istenre, pontosan azért, hogy Ő formáljon bennünket. Eleve Isten teremt újjá bennünket, mint a fazekas kezében az agyag, olyan kell, hogy legyünk. A vallásosság magát akarja jóvá tenni, magában bíz. A vallásnak ez a tragédiája, hogy nem Istenbe helyezi a hitét, nem Istenbe helyezi a bizalmát, hanem a saját teljesítményébe, a saját látszat jóságába, ahogy ezt a farizeusok is tették. Ők is szerettek nyilvánosan imádkozni, hogy mindenki lássa őket, szerettek nagyon szerepelni, hogy dicsőítsék őket az emberek. Ez nem az Istenben való hit, hanem az ember magával való dicsekvése. Ez Isten előtt egy gyűlöletes dolog. A hívő Isten kezébe teszi le az életét és Istenben bíz.

A vízkereszttség sem egyenlő az újjászületéssel. Miért nem lehet egyenlő? Mert a vízkereszttség egy külső dolog, az újjászületés pedig belső dolog. Miután az ember újjászületett, utána megkeresztelkedhet vízben, ez az újjászületett szellemének a gyümölcse lesz, amikor azt mondja, hogy igen, most már alávetem a testemet is Krisztusnak. Meghaltam a Krisztussal, föltámadtam a Krisztussal és benne élek. Nagyon szomorú, amikor olyant hall az ember, hogy az újszövetséghez való csatlakozás a vízkeresztséggel történik, a vízkeresztséggel lép be valaki az újszövetségbe. Ez butaság! A Jézus vére által van a szövetség, az újjászületéssel kerülünk be Krisztus Testébe. Utána jöhetnek a keresztiségek, a Szent Szellem keresztiség, a vízkeresztiség, mert Isten csak ezt az új tömlőt tudja betölteni új borral. Isten csak az új teremtésre képes kiárasztani az áldásait. Csak ez az új teremtés képes arra, hogy Istennek engedelmeskedjen. A régi ótermészetet akárhogy feszíted meg, az nem fog működni. Ezért mondja Pál, hogy van a külső harc és a belső harc. Az új teremtés!

A szertartások sem adnak örök életet. Tudjátok, hány ember hisz abban, hogy ha valakit gyerekkorában bedugtak a vízbe, akkor neki örök élete van? Átvisznek különféle vallásos szertartásokon pogány, Isten nélkül való, Krisztus nélkül való embereket. Mindegy, hogyan bérmeztetik, mindegy, hogyan konfirmálják, mindegy, mit csinálnak vele. Mindegy, hogy egy disznót hogyan sikálgatsz, hogyan manikűrözöd, az disznó marad akkor is. A változásnak belülről kell megtörténnie az emberben. A törvény sem változtatja meg az embert, mert a törvény erőtlén. Miért? Mert nem az emberben van a törvény, hanem kívül volt az ószövetségi törvény. Mit csinál Isten akkor, amikor újjászületünk? A bensőnkbe írja a törvényét. Ez a törvény a szeretet törvénye. Ezért vagyunk képesek úgy szeretni, ahogy Krisztus, mert az Ő természete van bennünk! Az összes többi csak formáság, világi szeretet, és nem hoz döntő változást az embernek. Tehát a törvény sem változtatja meg az embert! A törvény jó, a törvény tökéletes, de mindegy, hogy hányszor nézel bele a törvénybe, annyiszor fog elítélni, és annyiszor bűnösnek találod magad. A törvény nem képes arra, hogy megváltoztassa az embert. Az a tragédiája ma is a keresztyén gyülekezeteknek, hogy az embereket törvénnyel akarják megváltoztatni ahelyett, hogy táplálnák Igével a bensőnket. Egyedül Isten Igéje, ami képes arra, hogy megváltoztasson bennünket!

Filippi 2,13.

13. Mert Isten az, aki munkálja bennetek mind az akarást, mind a cselekvést jókedvűből.

Tehát el kell jutnunk a felismeréstől, az érzéstől az akarásig. Ha nincs meg az akarás, akkor az egész hiábavaló, egy felszínes lufi az egész. Megpróbálunk egy kicsit jónak látszani az emberek előtt. Ez nem hoz változást az ember életében. Csak Isten tudja elvégezni bennünk, az Ő Igéje által, aki munkálja bennünk az akarást. Ő végzi bennünk a munkát!

Filippi 1,6.

6. Mert meg vagyok győződve arról, hogy aki elkezdte bennetek a jó dolgot, be is végzi a Krisztus Jézusnak napjáig.

Ne próbálj meg magadtól jó lenni! Nem fog menni se neked, se nekem. Hanem alázzuk meg magunkat Isten előtt és hagyjuk, hogy Isten munkálkodjon bennünk. Hagyjuk, hogy az Ő Igéje, az Ő természete munkálkodjon bennünk.

A lényeg, hogy Isten az, aki fölépít bennünket. Isten az, aki elvégzi bennünk a munkát. Amire nekünk szükségünk van, az a Róma 12,1-ben van leírva. Ott le van írva, hogy szánjuk oda magunkat Istennek. A második, ami a legnagyobb problémája a gyülekezetnek, nem az ördög, hanem az, hogy az értelmünk nincs megújítva Isten Igéjével. Fel kell, hogy nőjünk. Meg kell újítanunk az elménket, mert a szellemünk tökéletes, ezért nem tud a szellemünk hova nőni. A szellemünk tökéletes, mert aki az Úrral egyesül, egy szellem Ővele. Hova tud nőni a szellemünk? Az Úr él bennünk! Isten él bennünk! Isten lakik bennünk, és a bennünk lakozó Szent Szellem, Ő, aki egy a mi szellemünkkel, Ő vezet bennünket. De ha az értelmünk nincs megújítva, akkor nem a tökéletes bensőnkkel ért egyet, hanem a hústestünk kívánságaival.

Ha valaki megsért, akkor mit mond a hústest? Vágjal vissza neki. Jézus mit tanított? Ami a dávidi királyságra fog vonatkozni a hegyi beszédben, a millenniumban, a millenniumnak a törvényei vannak ott leírva, ott azt mondja, ha valaki arcul üt téged, akkor fordítsd oda neki a másikat is. Képes vagy erre? Nem. Mit mond a Szent Szellem? Azt, hogy bocsáss meg neki. Kérdés az, hogy az értelmünk mennyire van megújítva Isten Igéjével? Mennyire formálta át az Ige, akár az érzelmünket, az értelmünket és mennyire tudja átformálni az akaratomkat? El kell, hogy jussunk az akarat szintjére, a cselekvés szintjére. Van egy olyan törvény a világban, a tehetetlenség törvénye: ha valamire egy külső vagy belső erő nem hat, az a tehetetlenség állapotában marad. Ugyanez van velünk is, ha Isten Igéje képes arra, hogy olyan hatással legyen ránk, hogy az megmozdítsen bennünket, hogy odaszánjuk az életünket Isten munkájára. Ezt tényleg csak Isten tudja elvégezni bennünk. Úgyhogy ezért hallgassuk az Igét, hallgassuk

a tanítást, hiszen ez a világ egy időleges hely a számunkra. Tudnunk kell azt és mindig látnunk kell a célt. Ha nem látjuk a célt, hogy hova tartunk – persze vannak itt a földön is céljaink fel akarod építeni a házadat, meg akarod venni az új autódat, ki akarod cserélni a régi kredencet újra, ezek a természetes szükségek, és ez rendben van, de lássunk túl ezen!

Hogy mi a cél? A cél az, hogy elérjük a lélek üdvösségét. Tehát az, hogy megújuljon az elménk és lássuk azt, hogy Isten milyen jó dolgokat készített az Őt szeretőknak, és mi ennek a részesei lehetünk. Szolgáljuk Őt, és szolgáljuk Isten Igéjét, Isten munkáját, hogy más emberek is mindezt megismerjék. Erre való a gyülekezet, ezért vagyunk. Dicsérjük az Urat!

*A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.